

Zitting 1982–1983

17 965

Wijziging van de Wet inzake de luchtverontreiniging

B

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 3 december 1982

Bij Kabinetsmissive van 5 oktober 1982, no. 37, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een wetsontwerp met memorie van toelichting tot wijziging van de Wet inzake de luchtverontreiniging.

1. Het wetsontwerp (artikel I, onderdeel A) voorziet in de mogelijkheid kwaliteitsdoelstellingen vast te stellen zowel ter voldoening aan de in internationaal verband vastgestelde verplichtingen als uit overwegingen van nationaal beleid. In aansluiting hierop wordt bij de artikelsgewijze toelichting (memorie van toelichting, paragraaf 6) het voornemen tot uiting gebracht, als uitgangspunt voor de vaststelling van kwaliteitsdoelstellingen niet volledig aan te sluiten bij de waarden van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 juli 1980 (80/779/EEG, Pb. E.G. 1980, L229), maar in plaats daarvan aansluiting te zoeken bij de (strengere) waarden van het SO₂-beleidskaderplan (1979–1980, no. 15834). De bedoelde richtlijn betreft grens- en richtwaarden van de luchtkwaliteit voor zwaveldioxyde en zwevende deeltjes.

Naar de Raad van State in dit verband vooropstelt, is bedoelde richtlijn ingegeven door de wens te

voorkomen dat ongelijke concurrentievoorwaarden, die rechtstreeks van invloed zijn op de werking van de gemeenschappelijke markt ontstaan door verschillen in de voorschriften in de lid-staten. Een lid-staat, die voor zich zelf strengere waarden wil aanhouden, dient zich er rekenschap van te geven, dat zulks zou kunnen leiden tot benadeling van de concurrentiepositie van in die staat gevestigde bedrijven. Voorts moet worden bedacht dat de verontreiniging van de lucht met zwaveldioxyde veelal over de landsgrenzen optreedt; het aanhouden van relatief strenge nationale waarden zal daarom voor die delen van het grondgebied, die sterk onder invloed van buitenlandse vervuilers staan, slechts weinig effect sorteren.

De onderhavige richtlijn geldt slechts voor de Europese Gemeenschappen en dus niet voor alle landen waarvan Nederland een verontreinigende invloed ondervindt, respectievelijk waarop Nederland een verontreinigende invloed uitoefent. Derhalve kan niet worden gezegd dat nimmer enige noodzaak zou kunnen bestaan om nationale waarden aan te houden. De wenselijkheid om de waarden van het SO₂-beleidskaderplan aan te houden spreekt echter allerminst vanzelf; indien dit voornemen wordt gehandhaafd, dient zulks in de memorie van toelichting van een

deugdelijke argumentatie te worden voorzien. Een dergelijke uiteenzetting, waarbij ook nader zou moeten worden ingegaan op de relatie tussen de waarden van de richtlijn en die van het beleidskaderplan, heeft de Raad van State in de hem voorgelegde memorie van toelichting gemist.

2. Zowel in het advies van de Raad voor het binnenlands bestuur van 26 maart 1982 met betrekking tot het concept-ontwerp als in het commentaar van het Interprovinciaal overleg voor milieubeheer, wordt aangedrongen op duidelijkheid ten aanzien van de – zeer aanzienlijk geachte – financiële gevolgen van de voorgestelde regeling voor de provincies. In de memorie van toelichting wordt echter geen concrete schatting van de uitvoeringskosten per provincie gegeven. Volstaan wordt met de constatering dat de kosten beperkt zullen kunnen zijn, indien het onderzoek naar de beschermingsgebieden zoveel mogelijk in samenhang met het onderzoek naar de stilte- en bodembeschermingsgebieden wordt uitgevoerd en dat de provincies op grond van artikel 66 van de Wet inzake de luchtverontreiniging een vergoeding ontvangen van de kosten verbonden aan de adequate uitvoering van deze wet. Met name ten aanzien van de in artikel 58a geregelde

inventarisatie van beschermingsgebieden vraagt de Raad zich af of de daaraan verbonden kosten op basis van artikel 66 van de wet geheel of gedeeltelijk aan de provincies worden vergoed.

In verband met het vorenstaande merkt de Raad op, dat in de ontwerp-Financiële-Verhoudingswet 1984 en het ontwerp tot wijziging van de Provinciewet en de gemeentewet, welke beide thans bij de Raad ter advisering aanhangig zijn gemaakt, een artikel is opgenomen waarin wordt bepaald dat bij beleidsvoornemens van het Rijk die leiden tot wijziging van de behoefte aan financiële middelen voor de uitoefening van taken of activiteiten door gemeenten deze wijziging in een afzonderlijk onderdeel van de bijbehorende toelichting dient te worden gemotiveerd en cijfermatig onderbouwd. Tevens dient te worden aangegeven via welke bekostigingswijzen de financiële gevolgen voor de gemeenten kunnen worden opgevangen.

De Raad acht het, hoewel genoemde ontwerpen nog niet tot wet zijn verheven, in de rede liggen de daarin voorgeschreven gedragslijn ook hier toe te passen.

3. In het artikelsgewijs overzicht van de memorie van toelichting ware te motiveren, waarom voor een gefaseerde inwerkingtreding is gekozen.

4. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging het wetsontwerp te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President
van de Raad van State,
W. Scholten

**Lijst van redactionele kanttekeningen,
behorende bij het advies no. 2517/24/
8248 van de Raad van State van 3
december 1982**

- Artikel 20a, eerste lid: in de laatste volzin ware het woord «eerst» te schrappen.
- Memorie van toelichting, bladzijde 5, zevende regel: in plaats van «en/of milieucomponenten» ware te lezen: en/of van milieucomponenten.